

- Skarżąca podniosła, że również w tym zakresie brak jest możliwości zastosowania orzecznictwa dotyczącego łączenia przedsiębiorstw. Jakkolwiek jest w tych przypadkach zrozumiałe, że charakter poufny informacji pozostaje zachowany również po wydaniu decyzji Komisji, to nie dzieje się tak w przypadku pojedynczego kredytu, którego warunki zostały przez Komisję uznane za niezgodne z TFUE.
3. W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podniosła tytułem pomocniczym, że nawet gdyby przyjąć, że przedstawione przez Komisję podstawy poufności zachodziły w niniejszym przypadku, to istnieje nadrzędny interes publiczny uzasadniający żądany dostęp do dokumentów, polegający na zapewnieniu odpowiedniego wykonania praw do obrony uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. W ramach zarzutu czwartego skarżącego podniosła również tytułem pomocniczym naruszenie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja jest ostatecznie zobowiązana do zapewnienia przynajmniej częściowego dostępu do żądanych informacji.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2017 r. – Scor/Komisja

(Sprawa T-135/17)

(2017/C 144/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Scor SE (Paryż, Francja) (przedstawiciele: N. Baverez, N. Autet, M. Béas i G. Marson, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt „(i) nieograniczona gwarancja przyznana Caisse Centrale de Réassurance (CCR) z tytułu działalności reasekuracyjnej od ryzyka klęsk żywiołowych we Francji” zawartego w decyzji z dnia 26 września 2016 r., pomoc państwa, SA.37649 (2013/CP); SA.45860 (2016/PN); SA.45860 (2016/N) – Francja., C(2016) 5995 final;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej podstawie prawnej w odniesieniu do oceny zgodności gwarancji przyznanej na rzecz Caisse Centrale de Réassurance.
2. Zarzut drugi dotyczący szeregu braków w uzasadnieniu, którymi obarczona jest zaskarżona decyzja.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
 - część pierwszą dotyczącą naruszeń prawa związanych ze stosowaniem kontroli proporcjonalności;
 - część drugą dotyczącą nieproporcjonalnego charakteru gwarancji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw proceduralnych strony skarżącej.